

Євген Курман: «Циганка Аза» програмний твір для нашого театру

Євген Курман, головний режисер Кіровоградського академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. М. Кропивницького, режисер фестивальної вистави – мюзиклу «Циганка Ага»

Минулого року Євгену Васильовичу довелося не лише представляти свою виставу «Сорочинський ярмарок», а й грати одну з ролей. Як було цього року далі.

"Взагалі, то не мій фак - грати на сцені. То була виробнича необхідність, яку полтавці й побачили. Але з іншого боку, побувати у шкірі актора дуже корисно. Є режисери, які не виходять грати, бо не вміють або не можуть цього робити. Та це не впливає на професійний рівень. Це своєрідна можливість опинитися на місці актора, відчутти нюанси гри, перебування всередині вистави, партнерства, що допомагає у подальшій режисерській практиці, не дозволяє робити помилок.

Насправді, становище з акторським складом не настільки хороше, як би нам із директором хотілося. Відчуваємо дефіцит кадрів, особливо, коли починаємо працювати у жанрі мюзиклу. Адже він вимагає від актора володіння драматичною складовою, вокалом, танцями. Не всі актори вміють працювати у такому напрямку. Тому ви бачите, як у «Сорочинці» та «Циганці Азі» зокрема, одні й ті ж актори виконують провідні ролі, як й інші з репертуару.

Що стосується п'єси – «Циганка Аза» програмний твір для нашого театру, адже ми сповідуємо саме музично-драматичний напрямок. По-друге, це одна з найуспішніших п'єс, які живуть на сцені роками, століттями. Вона одна з улюблених п'єс і сучасних глядачів, тому й наважились на її постановку.

Існує багато редакцій цієї п'єси, видатні постановки. Щоб відкрити у ній щось нове, потрібно правильно обрати момент. Музику для «Циганки» спеціально писав композитор, заслужений діяч мистецтв України Євген Кулаков. Є у виставі і цілий блок циганських пісень. Композитор гармонічно зробив усю компіляцію музичного матеріалу саме для цього сюжету, до цієї трактовки.

А наша трактовка суттєва. Ми переглянули п'єсу Старицького, і до постановки прийняли не всі лінії, що у нього є. Якщо сьогодні робити її у первозданному вигляді, то вона потягне на багатосерійний фільм. Розробити всі лінії сучасний театр не здатен, він просто не витримає навіть зі всією своєю умовністю. Тому обов'язково треба робити редакцію, щоб зробити сценічну річ.

Це перша фестивальна поїздка вистави. Але вона вже пройшла перевірку глядачем на гастрольних поїздках по Черкащині та Кіровоградщині.

Ми відчуваємо ставлення до себе полтавського глядача по минулих відвідуваннях Полтави, тому боїмося не розчарувати його, боїмося не опустити планку. Ці думки й передували показу вистави на гоголівському фестивалі.

Сьогодні ми намагаємося у своєму театрі не піднятися на новий рівень, а відкривати нову якість. Не стільки вгору хочемо рухатись, скільки якісно увсебіч. Ми з директором одноступці у тому, що репертуар повинен бути різноманітним і диференційованим, щоб глядач міг знайти виставу згідно своїх мистецьких уподобань, а, отже, дати можливість усім отримати свою насолоду. Так розширюємо межі глядацького кола.

Керівник літературно-драматургічної частини

Полтавського академічного обласного українського
музично-драматичного театру ім. М. В. Гоголя

Ольга Коваленко